

Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació

---

*PLA PER A LA LLENGUA
I LA COHESIÓ SOCIAL*

PORTUGUÈS

MODEL DEL PROFESSORAT

Part A: Avaluació inicial de les competències en L1

A1: Pronúnciació figurada dels signes alfabètics

	Nom Signe	So		Nom Signe	So		Nom Signe	So
A	à	[a]	M	ème*; me	[m]	B	be	[b]
C	ce	[s]	P	pe	[p]	D	de	[d]
E	è	[E]	S	èsse*	[s]	G	ge; cue	[g]
F	èfe*; fe	[f]	V	ve	[v]	R	èrre*	[R]
I	i	[i]	Z	ze	[z]	N	ène*; ne	[n]
J	jota	[Z]	T	te	[t]	O	ò	[o]
U	u	[u]	X	xis	[Σ]	H	agà	[--]
Q	cue	[k]	L	èle*; le	[l]			

*Aquest e es llegeix [↔]. Sembla a la a en dona.

Observacions: Sempre que es posa dues opcions, la segona seria la que els més petits podran haver après al principi de l'escolaritat.

A2: Text en IDIOMA1

Era uma vez uma menina que tinha um pássaro que era o seu melhor amigo. Ele era um pássaro diferente de todos os outros pássaros: Era encantado. Os pássaros normais, se a porta da gaiola estiver aberta, vão-se embora e nunca mais voltam. Mas o pássaro da menina voava em liberdade e vinha quando sentia saudades...

As suas penas também eram diferentes. Mudavam de cor. Tinham sempre as cores dos lugares estranhos por onde voava.

Uma vez, voltou totalmente branco, com uma cauda enorme de penas fofas como o algodão. E começou a contar:

"- Menina, eu venho de montanhas frias e cobertas de neve, onde tudo é maravilhosamente branco ...".

Rubem Alves, *A Menina e o Pássaro Encantado* (Adaptació)

A2: Pronunciació figurada del text de la lectura

Era una vés una mnina ke tinya ù pàssaru ke era u seu mil.lòr amigu. El era ù pàssaru diferente d todus us ótrus pàssarus: Era encantàdu. Us pàssarus normais, se a pòrta de gaiòla extivèr abèrta, vãu-se embòra i nunca màis vòltãu. Mas u pàssaru de mnina vuàva ãi liberdade i vinya cuando sentia saudades...

As suas penas tãbeĩ èrãu difrentes. Mudãvãu d cor. Tinyãu sempr as cores dus lugares estranyus pur ond vuàva.

Uma vés, vòltó totalmente brancu, cõ uma cauda enorm de penes fófes comu u àlgudãu. I comèço a contar:

“- Mnina, eu venyu d montanyes fries i cobertes d nève, ond tudu è maravil.losamente brancu...”

Observacions: ~ assenyala els sons nasals

A2: Traducció

Fa molts anys, hi havia una nena que tenia un ocell i era el seu millor amic. Era un ocell diferent de tots els altres: Tenia un encant.

Els ocells comuns, quan la porta de la gàbia és oberta, se'n van i mai més hi tornen. Però l'ocell de la nena volava lliurement i tornava quan en tenia ganes. i a més a més la trobava a faltar...

Les seves plomes també eren diferents. Canviaven de color. Tenien sempre els colors dels llocs estranys per on volava.

Una vegada, va tornar tot blanc, amb una cua molt gran plena de plomes suaus com el cotó. I va començar cantant:

“- Nena, jo vinc de muntanyes fredes i amb una cobertura de neu, on tot és meravellosament blanc..”